

Vrijwilligersproject Dawda Stichting Gambia

Nieuwsbrief 8 / november 2011

Wij, Eric, Mariëtte, Tom en Noortje, zijn terug van onze 7e Gambia reis, met weer veel nieuwe ervaringen en een goed gevoel over het bereikte resultaat. Helaas moest Rene in verband met de gezondheid van zijn moeder op het laatste moment afzeggen.

De eerste dag bezoeken we **GamSolar**, de specialist in Gambia voor solar-energie en bespreken we de problemen mbt. de blikseminslag in het Somita watersysteem. Ons dorp heeft hierdoor enkele weken geen water meer gehad. Gamsolar heeft de noodzakelijke reparatie inmiddels uitgevoerd, zoals vervanging van de inverter en het plaatsen van een nieuwe pomp. Deze reparatie valt deels buiten de garantie. Het Somita watercomité heeft eur 500 betaald en wij staan garant voor eur 375.

Tijdens dit bezoek worden we gevraagd of onze stichting wil participeren in het Galdep tuinenproject, samen met 3 andere partners. De samenwerking moet worden opgezet op basis van micro financiering. De eerste tuin wordt op dit moment aangelegd en als wij participeren zou de tuin, 5 ha groot, bij ons dorp nummer 2 van de 20 kunnen worden. Door deze samenwerking is professioneel management mogelijk en kan de Somita tuin optimaal produceren, door een goede teeltplanning, uniek bewateringssysteem en bijvoorbeeld een kweekkas. Later op de dag bezoeken we de 1e tuin, waar inmiddels 20 waterreservoirs en een centraal gebouw zijn geplaatst. Op korte termijn wordt er een grote solar watertank, 80.000 m³, geplaatst. Een bijkomende voordeel van onze participatie in de Somita tuin is de mogelijkheid om de in de tuin te plaatsen watertank, welke een overcapaciteit heeft, aan te sluiten op het Somita watersysteem, waardoor de ondercapaciteit van ons systeem, 40 m³ per dag, verleden tijd is. We plannen voor over 2 dagen een bijeenkomst met divers betrokken instanties.

Later op de dag worden we opgeschrikt door voertuigen met bewapende militairen, in eerste instantie erg bedreigend, maar dit viel achteraf gelukkig mee. De president en zijn gezelschap maakte een uitstapje en wij mochten even kort met hem praten over ons project en samen op de foto. Achteraf werd er nog flink gevochten door de lokale bevolking, want de president deelde geld uit, voor onze begripen onvoorstelbaar, maar op 24 november zijn er presidentsverkiezingen! Een week later waren wij getuige toen de president met 100 km per uur langs kwam en volle dozen met koekjes uit de rijdende auto gooide. Een week eerder zijn bij een zelfde actie 4 kinderen onder de auto gekomen. Nu rijdt er achter de presidentiële stoet een ziekenauto!

De volgende dag gaan we met de gehuurde jeep naar ons dorp. Een warm welkom en veel bekende gezichten. We ontvangen hartelijke woorden van de dorpsouderen, gevolgd door dans, gezang en toneel door volwassenen en kinderen. Het voelt goed om weer terug te zijn. 's Avonds discussiëren we lang en constructief met de dorpsraad, het VDC, en maken we de planning voor de komende dagen.

De volgende dag vertrekken we vroeg, samen met Omar, de toekomstige manager van onze micro kredieten, voor de lange rit naar de kust. De reis begon echter anders dan gepland. De tank van onze auto was lek en de benzinemeter stond op nul. Gelukkig stond in een hutje langs de weg een aantal jerrycans met benzine en waagden we de gok om verder te rijden. Het toeval wil dat we een week later het eerste "tankstation" van ons dorp mochten openen door een oud roestig bord te plaatsen naast deze hut. Wij waren de eerste klant en naar onze inschatting zullen wij ook lang de enige klant blijven.

Het openen van de bankrekening blijkt alleen maar te kunnen als er 3 mensen uit Somita meekomen om te tekenen of een vingerafdruk te zetten, dus de volgende dag maar weer terug! Op naar de technische High school. Omar Sanyang, 35 jaar, wil zijn diploma halen. Wij betalen zijn studie met als tegenprestatie dat hij gedurende 2 jaar verantwoordelijk is voor onze micro kredieten in Somita. Het inschrijven op High School duurt erg lang en als we uiteindelijk naar de bank willen om het schoolgeld te betalen is de rij wachtenden zo lang dat we besluiten om morgen maar terug te komen. We kopen de rice milling machine (machine voor de vrouwen om het kaf van de rijst te scheiden) en onderhandelen stevig over de prijs. Voor eur 2.100 kopen we een stevige dieselgenerator met de milling machine.

We ruilen de auto om voor een gammele grote jeep en gaan naar de bijeenkomst voor het tuinproject. Hier doen we veel nieuwe contacten op en krijgen meer inzicht in het belang van dit tuinenproject: goed voor inkomens, maar ook goed voor de eigen voedselvoorziening, welke nu te eenzijdig is. We maken ook kennis met mr. Sam Asgcroft welke in Gambia verantwoordelijk is voor de opleiding voor het bankwezen en centrale bank. Fatou, de dochter van onze overleden Gambiaanse vriend Dawda, mag contact met hem opnemen voor haar vervolgstudie. Moe, maar voldaan gaan we terug naar Somita.

De volgende dag weer naar de kust, we worden vergezeld door Omar, Seedy en Filly, leden van de nieuwe bestuur van onze Credit Union. 3 uur later is de bankrekening geopend en wordt het eerste geld gestort. We schenken 5.000 euro aan de Somita Village Credit Union, voor 50 kredieten ad 100 euro, voor ons een klein bedrag, voor Afrika een groot bedrag met vele mogelijkheden. In ons dorp is een dagloon van 2 euro al boven gemiddeld!

Hierna staat weer een vergadering gepland met Gamsolar, samen met Ebrima, de voorzitter van het VDC, mn. over de mogelijkheden van het tuinproject. Tevens maken we goede afspraken over het onderhoudscontract voor het watersysteem, onder voorwaarde dat de bevolking een jaarlijkse bijdrage gaat betalen voor het water en dat wij de administratie hiervan jaarlijks mogen controleren. Een week later krijgen we inzage in de administratie, waaraan sinds 2001 niets meer is veranderd.

We geven ze tips en spreken af dat we nu het eerste jaar van het vierjarige onderhoudscontract betalen, 250 euro, en als de administratie volgend jaar in orde is, betalen we de rest. We hebben er nu alle vertrouwen in.

De volgende dagen starten we met het opzetten van de microkredieten en brengen we een bezoek aan onze school. We sponseren de school met Engelse wiskundeboeken en betalen voor diverse kinderen het schoolgeld. De door ons geplaatste handwaterpomp en het toiletgebouw zien er netjes uit.

Voor het bouwen van het gebouwtje voor de rice milling machine moet uit het oerwoud hout gehaald worden. We gaan mee met 20 man op een oude trekker, een spannende tocht! Het is erg indrukwekkend hoe handig de bomen gekapt worden en uiteindelijk nog dezelfde dag tot latjes gezaagd worden.

We logeren weer in de lokale clinic en worden door de kookdames goed verwend. Elke laatste donderdag van de maand komt een healthworker van een groot ziekenhuis en is het erg druk, ca. 200 vrouwen met kinderen. Er ontstaat een kleine markt met voedsel voor het ziekenhuis. Als om 2 uur het spreekuur is afgelopen, ligt alles bezaaid met lege verpakkingen van medicijnen en zelfs gebruikte spuiten. Wie het ook is, een Afrikaner weet niet wat opruimen is; men kan alles hergebruiken, maar met spuiten en verband gaat dit te ver!!

We controleren de boekhouding van de in 2009 door ons geschonken couscous milling machine. Na enkele aanpassingen constateren we dat er een positief saldo is van bijna 900 euro!

Nu starten we met de grootste en moeilijkste klus: de microkredieten. Allereerst wordt het kantoortje ingericht. De statuten worden beoordeeld, later blijkt dat deze moeten voldoen aan de norm van de landelijk Credit Union, NASSUG.

Omdat wij over een week weer in Nederland zijn, moeten we de overtuiging hebben dat men alles goed door heeft. We beginnen met het berekenen van de rente. De rente wordt niet teruggestort in de Credit Union, maar gaat naar een nog op te richten studiefonds voor de kinderen van ons dorp. We hebben 3 personen geleerd om de rente op een correcte manier uit te rekenen en uit te leggen aan de veelal ongeletterde dorpingen.

van de aanvragen is zeer leerzaam, maar wel zeer tijdrovend.

Zondagmiddag gaat het bestuur van de Credit Union beoordelen wie de eerste gelukkigen zijn en het is al donker als de Hierna starten we met het uitleggen dat er alleen kredieten verstrekt mogen worden, indien er een goed business plan is opgesteld. Door middel van rollenspelen en veel voorbeelden lukt dit. We werken de avonden lang door; voor onze vrienden zeer bijzonder.

Op vrijdag hebben we de presentatie van onze Credit Union voor de hele bevolking. Een afgevaardigde van de NASSUG is aanwezig. Hij geeft aan ons initiatief geweldig te vinden en legt uit dat het belangrijk is om naast het credit meteen te beginnen met sparen.

Onze presentatie valt in goede aarde en de volgende dag hebben we al meer dan 50 potentiële aanvragers. We spreken af om de eerste 16 aanvragen te behandelen en zondag de eerste 5 kredieten uit te keren. We helpen de aanvragers met hun business plan, sommigen zijn zelf begonnen, anderen kunnen niet lezen en schrijven! De aanvragen zijn zeer divers, handel in brandhout, houtskool, batikken, zeepmaken, oesterschelpen vermalen tot kalk, matrassenmakerij etc. Om in aanmerking te komen voor een krediet moet er iemand meetekenen om garant te staan en moet er een onderpand gegeven worden. Het vermelde onderpand is soms een os of meerdere geiten! Ieder plan is anders en het beoordelen eerste lening wordt uitbetaald. Alle kredietnemers storten van de eerste lening van 4.000 dalasi 100 dalasi op de spaarrekening en zijn hierdoor lid van de Credit Union. Bij de maandelijkse aflossing en rentebetaling wordt een volgende storting op deze spaarrekening gedaan.

We zijn allemaal erg trots op het bereikte resultaat. We hebben een bank opgericht!

Moe, maar voldaan vliegen we terug naar Nederland. In het vliegtuig hebben we nog een lang gesprek met de Nederlandse consul in Gambia, welke ons het gevoel geeft dat onze aanpak, het kleine particuliere initiatief, de succesvolle manier van ontwikkelingsamenwerking is.

Het was een drukke tijd, maar we hebben samen met onze vrienden weer een grote stap vooruit gemaakt. Wij hebben samen met de bevolking van Somita veel geleerd. Het is erg belangrijk om de projecten goed voor te bereiden en te evalueren. Veel goed bedoelde ontwikkelingsprojecten mislukken, omdat deze vaak van korte duur of zelfs eenmalig zijn. Het is erg belangrijk om elk project vanuit de bevolking zelf te laten komen, om ze er van te laten leren en ze zelf eigenaar te laten zijn van elk project. Daarom richten we ons op één dorp. Empowerment, capacitybuilding en ownership zijn sleutelwoorden voor een succesvol project. Het is ook van belang om toe te werken naar het eindpunt. Er komt een tijd dat we niet meer komen, de exitstrategie! Veel handige tips voor ons project hebben we gevonden in de boek "Kinderen van Afrika" van Ton van der Lee. Dit boek bevelen we u van harte aan.

Wij danken al onze sponsors; zonder u kan ons project niet slagen.

Uw bijdragen zijn van harte welkom op onze rekening 56.15.25.234 tnv. Dawda Stichting Gambia. Uw giften zijn binnen de fiscale spelregels aftrekbaar.

Ook kunt u ons steunen door gebruikte kleding, schoenen en ander textiel bij ons af te geven. Natuurlijk willen we het ook bij u afhalen.

Voor verdere informatie verwijzen wij u graag naar onze website: WWW.DawdaSG.nl

Namens de bevolking van Somita, bedankt voor uw steun.

Dawda Stichting Gambia, 0485 - 540740 / 0614064834

Eric, Mariëtte, Tom en Noortje Corstjens

Rene en Priscilla van Steen

Peter Janssen

